

ת"פ 1991/07/20 - מדינת ישראל נגד רונן שיך

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1991-07-20 מדינת ישראל נ' שיך(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות באי כוחה עו"ד איתי גוהר ועו"ד גב'
מורן אשול

נגד

הנאשם

רונן שיך

באמצעות בא כוחו עו"ד אבי אמר
]

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות אשר נפרסו על פני שלושה אישומים בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון דיוני, לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון - בריבוי עבירות של הטרדה מינית והתנכלות - עבירה לפי סעיף 3 (א) (5) בצירוף סעיף 5 (א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998; ובריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 2 (4) לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981.

באישום השני - בריבוי עבירות של פרסום שירותי זנות - עבירה לפי סעיף 205 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

באישום השלישי - בריבוי עבירות של מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 2 (4) לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, הנאשם עשה שימוש באפליקציית "טלגרם", להפצת מסרים ברשת האינטרנט.

במועדים שונים במהלך השנים 2019 - 2020, פעל הנאשם להסתרת פעילותו ברשת האינטרנט, תוך שהוא מצטייד בשישה טלפונים סלולריים חכמים, לכל הפחות, במאה כרטיסי סים, מסוג "PREPAID", לקבלת שירותי תקשורת, ללא צורך במתן פרטים מזוהים. כמו כן, יצר חשבונות דואר אלקטרוניים אצל ספקיות שירות שונות, תוך שימוש בפרטים כוזבים, יצר עשרות משתמשים שונים באפליקציית "טלגרם", תוך שימוש בכרטיסי הסים אותם ברכש, רכש רישיון לתוכנה במחשב, המאפשרת לו שליטה, באפליקציית הטלגרם, ובשיח המתנהל בקבוצות הרבות במקביל, וכן השתמש בארנקים

ומטבעות דיגיטליים, המאפשרים העברת כספים באופן אנונימי.

באמצעים הנזכרים לעיל, ובדרך המתוארת בכתב האישום המתוקן, הפיץ הנאשם אלפי תמונות וסרטונים, המכילים תכנים מיניים של צעירות ישראליות, לצידם פרטים אישיים של אותן צעירות, והכל ללא הסכמתן, על מנת להראות, כי מדובר בתכנים אותנטיים.

האישום הראשון -

החל מיום 6/11/19, החל הנאשם לנהל קבוצת "טלגרם", אשר נקראה "X ישראל". הנאשם הציג את עצמו בקבוצה, כבעלים ומנהל של הקבוצה. באמצעות הרשאות הניהול שהחזיק, שלט בתכנים שפורסמו בקבוצה, הן בכך שפרסם בעצמו תכנים רבים, והן בכך שיכול היה להסיר תכנים שהופצו על ידי משתמשים אחרים, או לצרף משתמשים חדשים, או להסיר משתמשים קיימים. מטרת הקבוצה, הייתה, בין היתר, הפצה של סרטונים ותמונות, בהן נחזות נערות ונשים ישראליות, בעת ביצוע אקטים מיניים, או בתמונות חשופות, המתמקדות במיניותן, וזאת על פי רוב, שלא בידיעתן או בהסכמתן.

מיום 6/11/19, עד ליום 15/6/20, הצטרפו לקבוצה "X ישראל" משתמשי טלגרם רבים, וביום 23/6/20, הקבוצה כללה למעלה מ-28,110 משתמשים, והופצו בה, מיום הקמתה, למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים, המכילים תוכן מיני של נשים ישראליות.

לצד התכנים המיניים שפורסמו, פורסמו, על פי רוב, פרטי הזיהוי של הנשים הנחזות בתכנים אלו, לרבות שמן המלא, כינוין ברשתות החברתיות - פרטים אשר איפשרו יצירת קשר עמן, וזאת על מנת להראות, כי מדובר בצעירות ישראליות ולא בחומר פורנוגרפי מרחבי העולם, כל זאת, על פי רוב, ללא הסכמת אותן צעירות.

במועדים שונים במהלך השנים 2019 - 2020, הקים הנאשם רשת המונה מס' קבוצות וערוצים באפליקציית הטלגרם, תוך שהוא מפרסם ומקדם את הרשת, ומציין, כי מדובר ברשת קבוצות מבית היוצר של קבוצת הטלגרם "X ישראל".

בדרך המתוארת לעיל, הקים הנאשם ותפעל את רשת הקבוצות, ובמסגרתה, שורה של ערוצים וקבוצות בהן פורסמו אלפי תמונות וסרטונים, המכילים ככלל תכנים מיניים של צעירות ישראליות, כאשר לצידן פרטיהן האישיים, והכל ללא הסכמתן, ועל מנת להוכיח ולהראות כי מדובר בתכנים אותנטיים השייכים לצעירות ישראליות (הכל כמפורט בסעיף 9 לעובדות כתב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם).

רשת הקבוצות שהקים הנאשם, כללה עשרות אלפי משתמשי טלגרם, שהצטרפו כחברים בערוצים ובקבוצות, והיו זמינים לצפייה לכל משתמשי הטלגרם השונים בכל מקום בארץ.

בעקבות הפרסומים שבוצעו, דיווחו חלק מהנפגעות המפורטות בנספח א' לכתב האישום, על מצב נפשי ירוד, מחשבות אובדניות, קשיים במתן אמון, הטרדות חוזרות ונשנות ברשת החברתיות.

אחת הנפגעות, דיווחה על קושי תפקודי משמעותי, ביציאה למרחב הציבורי, עד כי לאחרונה עברה ניתוח פלסטי לשינוי תווי פניה, על מנת שלא יזהו אותה.

במעשים המתוארים באישום הראשון, פירסם הנאשם ברשת הקבוצות שהקים, רבבות תמונות וסרטונים, המתמקדים

במיניות של כ-160 צעירות ישראליות, בנסיבות שבהן יש להשפילן או לבזותן, מבלי שניתנה הסכמתן לפרסום. כמו כן, הפיץ ופרסם דרכי יצירת קשר עם כ-184 צעירות ישראליות, בנסיבות שעלולות היו להשפילן או לבזותן, מבלי שניתנה הסכמתן לפרסום.

האישום השני -

ביום 8/3/20, הקים הנאשם ערוץ טלגרם בשל "טלזנות", והגדירו כפתוח להצטרפות לכל משתמש טלגרם. מיום הקמת הערוץ, ועד ליום 23/6/20, הצטרפו לערוץ כ-5000 משתתפים.

מיום 12/3/20 ועד למועד מעצרו, עסק הנאשם בפרסום הודעות בדבר שירותי זנות, בערוץ זה, ופרסם עשרות מודעות של כ-8 נשים שונות, כשכל המודעות מציעות שירותי מין, בתמורה לתשלום שגבה מאותן נשים.

לשם קידום הפרסום של המודעות, פעל הנאשם להגברת החשיפה של הערוץ, בין היתר על ידי קידום ערוץ ה"טלזנות" ופרסומו, ברשת הקבוצות שהקים בטלגרם, כאשר בקבוצות עצמן, חברים למעלה מ-100 אלף משתמשים.

אישום שלישי -

במועדים המפורטים באישום השלישי, הועסק הנאשם בעיריית חיפה, וככזה היה עובד ציבור.

במסגרת תפקידו, סייע לתושבים שונים לשלם, באופן טלפוני, תשלומים שונים לעירייה.

בין החודשים אוגוסט 2019 לפברואר 2020, העתיק הנאשם ללא רשות, את פרטי כרטיסי החיוב אליהם נחשף מהתושבים השונים, אשר מסרו לו את פרטיהם, והכל ללא ידיעתם והסכמתם של בעלי הכרטיסים או מעסיקיו.

במעשיו המתוארים, פגע הנאשם בפרטיות אותם תושבים שמסרו לו את פרטי כרטיס החיוב, הפר אמונים, פגע פגיעה מהותית באמון הציבור, ובטוהר המידות הנדרשות מעובדי ציבור.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה, הגיש בהסכמה 27 תצהירי נפגעות עבירה (נתקבלו וסומנו תצ/1 - תצ/27).

ב"כ הנאשם לא הגיש ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, תוך שהדגיש את אופי הפרסומים, היקף הפרסום, חשיפת התכנים המיניים של 187 צעירות, חלקן קטינות, לקהל משתמשים המונה למעלה מ-100 אלף משתמשים, את הנזקים הנפשיים שחוו חלק מהמתלוננות.

ב"כ המאשימה ביקש לקבוע כי מדובר ב-187 אירועים שונים, כאשר המתחם של כל אירוע נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר

בפועל (ביחס לאישום הראשון), ואילו ביחס לאישום השני, שעניינו פרסום שירותי זנות, ביקש לקבוע מתחם שנע בין 2 ל-6 חודשי מאסר בפועל, וקנס כספי, וביחס לאישום השלישי, ביקש לקבוע מתחם עונש שנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

בנסיבות הכוללות, ביקש ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה המוצע ביחס לכל אירוע, ולהשית על הנאשם עונש מאסר מצטבר שלא יפחת מ-6 שנות מאסר, בצירוף מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי ופיצוי לנפגעות העבירה.

כמו כן, התבקש בית המשפט, בהתאם להסכמת הצדדים, להאריך את צו חסימת מספרי הטלפון בהם עשה שימוש הנאשם, שניתן ביום 23/11/20 לתקופה נוספת של 5 שנים מיום גזר הדין, ולחלט ולהשמיד את כל התפוסים על פי שיקול דעת המשטרה.

ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על תיקונו המשמעותי של כתב האישום, על כך שהנאשם החליט לחזור בו מכפירתו, להודות בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך קבלת אחריות למעשיו, וחסכון זמן שיפוטי יקר.

הודגשה העובדה, כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי, אב לילדה בת שנה, השוהה במעצר מאז 15.7.20. צוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם בהרחבה.

הסניגור הוסיף וציין, כי אין מחלוקת כי עונשו של הנאשם, ראוי שיהיה עונש מאסר, אך הדגש לעונש זה, צריך להיות כלפי עונש צופה פני עתיד, שכן, מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, בעל פוטנציאל וכישורים גבוהים, המעידים על יכולת השתלבותו בחברה.

הסניגור הדגיש פרק נרחב לטענת הגנה מן הצדק בטיעונו. לעמדתו, המדינה נהגה באיפה ואיפה, קרי, באכיפה בררנית, שעה שלא מיצתה את הדין כלפי כל שרשרת ההפצה של התמונות והסרטונים.

עוד ביקש הסניגור, להטיל אחריות על המתלוננות, אשר מצאו לשלוח תמונות וסרטונים, בעלי תכנים מיניים. לדבריו, חלק ניכר מנפגעות העבירה, פרסמו תכנים מיניים באתרי היכרויות באינטרנט, תכנים אלה כללו תמונות עירום, פרטים אישיים אשר כללו גם כתובת. חלק מהן, ניהלו קשרים "פתוחים" עם בני הזוג שלהם באותה תקופה ופנו לאתרי היכרויות, שעסקו במציאת "פרטנרים" חדשים, לצורך קיום יחסי מין, וחלק מתנאי אותם אתרים, היה העלאת תמונות עירום, כך, שתמונות אלה, "הסתובבו" ברשת, והסניגור תוקף את התוקף המוסרי של המתלוננות, אשר פנו בתלונות, ומפנות אצבע מאשימה כלפי הנאשם, שעה שהן היו אחראיות במידה כזו או אחרת לפרסום.

הסניגור קרא לבית המשפט, להעדיף בעניינו של הנאשם את שיקול השיקום, על פני שיקול הגמול. לדבריו, מדובר באדם נטול דפוסי התנהגות עברייניים, אשר הסיכון להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד הנראה לעין, נמצא ברף התחתון.

לכל ההליך הפלילי, לרבות המעצר, היו השלכות קשות על הנאשם. הוא חש בפגיעה קשה בדימויו, ואין הדברים מתיישבים עם היותו אדם נורמטיבי, חף מכל התנהגות עבריינית.

בסופו של יום, מבקש הסניגור, להסתפק בעונש מאסר המתמצה בתקופת מעצרו של הנאשם, לצד עונשים צופה פני עתיד ופיצוי למתלוננת.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם בדבריו, בטרם מתן גזר הדין, הביע חרטה וצער על מעשיו, והפגין נכונות לפצות כל אחת מהמתלוננות בהן פגע.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40יג לחוק העונשין):

בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (2014)), בשים לב לאופי האירועים, המרחב הווירטואלי בו הם בוצעו, סמיכות האירועים, התכנית העבריינית הכוללת המאפיינת את מכלול האירועים, נמצא לקבוע כי ריבוי האירועים נשוא האישום הראשון, מהווים אשכול מעשי עבירה ואירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. עם זאת, בגזירת העונש יתחשב בית המשפט במס' העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן תוך שמירת יחס הולם בין חומרת ריבוי המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת (סעיף 40יג (ג) לחוק העונשין).

האירועים נשוא האישומים שניים ושלוש, יהוו אירועים נפרדים, העומדים כל אחד בפני עצמו, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

האישום השני עוסק בפרסום שרותי זנות. אמנם המדיה בה נעשה הפרסום, הינה אותה מדיה אינטרנטית כמו באישום הראשון. אך הרכיב המרכזי עליו נסבה התוכנית העבריינית נשוא האישום הראשון, הינו פרסום תמונות מיניות של הקורבנות ללא הסכמתן. באישום השני מדובר בפרסום שרותי זנות וכנגד תשלום. לכן, מהותית ישנו שוני בין שני האירועים, ולא ניתן להכפיף אירוע זה לתוכנית העבריינית שליוותה את האירוע הראשון. לכן מצטרף שוני עובדתי במועד ביצוע העבירות.

האישום השלישי, שונה בתכלית מקודמיו, הן במהותו והן במועדיו. הוא נושא אופי הונאתי-רכושי. עניינו בהעתקת פרטי כרטיסי חיוב אשראי מציבור הפונים לעירייה בה עבד הנאשם.

יצוין, כי המדינה עצמה התייחסה לשלושת האישומים בנפרד וביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מהם, ואילו ההגנה, התייחסה בטיעוניה לעונש, באופן כולל לכלל האירועים בדגש ובהרחבה לאישום הראשון שהינו החמור מהשלושה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

הפצת תכנים מיניים בכלל, וברשת האינטרנט בפרט, ללא הסכמתו של אדם, גבר או אישה, מהווה פגיעה אנושה בקודש הקודשים של צנעת הפרט של אותו אדם. זו פגיעה באוטונומיה שלו כאדם המכתימה אותו ומלבינה את פניו ברבים. היא הופכת אותו ללעג ולקלס ופוגעת בכבודו כאדם (ראו גם: רע"פ 1024/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2021); רע"פ 5745/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2019)).

המחוקק לא הסתפק בכך שפרסום אסור בעל אופי פוגעני בפרטיותו של אדם, שנעשה במזיד, הינו עבירה חמורה על חוק הגנת הפרטיות, שעונש מאסר של 5 שנים בצידו (סעיף 2 (4) לחוק הגנת פרטיות, התשמ"א 1981), אלא לקח

זאת "צעד אחד קדימה". המחוקק קבע, כי פגיעה בפרטיותו של אדם, המתמקדת במיניותו, ויש בה כדי להשפילו או לבזותו, כמוה כפגיעה מינית באותו אדם, העולה לכדי הטרדה מינית (ראו הוראת סעיף 5 (א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח 1998, שהתווספה לחוק בשנת 2014 בעיצומם של פרסומים מיניים מבזים שונים ברשתות החברתיות).

בדברי ההסבר שקדמו לתיקון החוק נאמר כך:

"בשנים האחרונות עם ההתפתחויות הטכנולוגיות הולכת ומתפשטת תופעה של פרסום ברבים של תצלומים, סרטים או הקלטות בעלי אופי מיני, ללא הסכמת המצולמים. מקרים אלה נתפסים, על פי רוב, כפגיעה בפרטיות בלבד, אולם ככלל, מן הראוי להתייחס למעשים אלה גם כפגיעה מינית... קביעת ההתנהגות האמורה כהטרדה מינית נועדה להבהיר כי מדובר בעבירה מתחום עבירות המין, וכי הפגיעה שהיא גורמת חמורה ביותר ובעלת מאפיינים של פגיעה מינית"

(ראו: הצעת חוק 516, למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 9) פרסום תצלום סרט או הקלטה המתמקד במיניותו של אדם), התשע"ג 2013, מיום 31.7.2013 כ"ד באב התשע"ג).

יודגש, כי בעקבות תיקון זה לחוק, המדגיש את הפגיעה בערכי האוטונומיה של אדם על גופו, הבהיר בית המשפט העליון לאחרונה, כי יש להחמיר בענישת העבריינים (ראו דברי כב' השופט י. אלרון ברע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל, שם, בפסקה 9).

מעשיו של הנאשם, פגעו בערכים החברתיים במידה גבוהה מאוד.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

נפתח בהוראת המחוקק, הקובע כי המטריד אדם כאמור בסעיף 3 (א)(5) יחד עם סעיף 5 (א) לחוק למניעת הטרדה מינית, דינו כדין הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, כאמור בסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, ועונשו 5 שנות מאסר.

בכל הנוגע לשיקולי הענישה הרלוונטיים להפצת תמונות וסרטונים ברשת, נקבעו מספר שיקולים, שיש לקחת בחשבון, ביניהם, טיבו של הפרסום, תוכנו, ואופיו, אופי ההפצה, היקפה, גיל הקורבנות, היכרות מוקדמת, היקף הנזק לקורבנות (ע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (2018)).

בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (2018), הורשע הנאשם בכך שכפה על קטינה להסכים לצילום יחסי המין ביניהם, והפיץ את הסרטון. הוא הורשע בעבירת סחיטה באיומים, ב-3 עבירות של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל לפי סעיף 3 (א) (5) יחד עם סעיף 5 (א) לחוק למניעת הטרדה מינית. בית המשפט המחוזי, גזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת בסך של 12,000 ₪. בית המשפט העליון, קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי העונש חורג לקולה במידה המצדיקה התערבותו, ונוכח כל האמור בפסק הדין, הועמד עונשו של הנאשם על שנה מאסר בפועל.

ברע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל (2021), הנאשם פרץ לרכבה של המתלוננת, נטל מתוכו תיק ובו מכשיר טלפון נייד. הוא חדר לנייד, שלף ממנו תמונות, ביניהן שתי תמונות אינטימיות, הן מצולמת המתלוננת בעירום, והפיץ

אותן בחשבון האינסטגרם הפרטי שלה, תוך שהוא מתחזה למתלוננת, באופן שאיפשר לכל אחד ממאות העוקבים שלה, לצפות בתמונות ולהפיץ בתפוצה רחבה. זמן קצר לאחר מכן, הופצו התמונות באתרים נוספים. למחרת, מחק המבקש את כל תכני הטלפון, ומכר את הטלפון לקטין. בעקבות מעשיו, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה וגניבה לרכב, חדירה לחומר מחשב ולמחשב; הטרדה מינית ופגיעה בפרטיות. כמו כן, יוחסו לו שני אישומים נוספים בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - נהיגה באופן פוחז; חבלה ברכב והשמדת ראייה. בית משפט השלום, השית על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת פיצוי למתלוננת בסך של 16,000 ₪, ופיצוי למתלוננים באישומים הנוספים, בסך של 6,000 ₪, וכן פסילת רישיון ל-3 שנים.

בית המשפט המחוזי, דחה את ערעורו של הנאשם, ולעניין העונש, קבע כי אין בעונש שהושת עליו כדי להחמיר עמו, והוא אף מתן ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע, נסיבות ביצוען ועברו. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא, תוך שבית המשפט העליון (מפי כב' השופט י. אלרון), מפנה דגש מיוחד, לעבירות הנוגעות להפצת החומרים הפורנוגרפיים, ומציין (הדגשה שלי - ש.ב.):

"חומרת מעשיו של המבקש, מדברת בעד עצמה, הפצת תמונות עירום של אדם ללא הסכמתו, מהווה פגיעה בצנעת הפרט שלו, בפרטיותו, הלבנת פניו וביזוי ברבים וכן פגיעה בזכויותיו הבסיסיות לפרטיות, לכבודו, ולשמו הטוב...לאור הפגיעה הקשה בקורבן הנלווית לביצוע העבירה, ובשים לב לכך שלא פעם האפשרות לאתר את העברין מוגבלת ביותר, נחוצה לגישתי, מדיניות ענישה מחמירה, אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מלבצע את מעשיהם".

יובהר, כי מדיניות הענישה הנוהגת טרם התיקון לחוק, וטרם פסיקת בית המשפט העליון לאור התיקון, הפגינה גישה מקלה וסלחנית יותר (ראה למשל: ת"פ 47450-03-18 שם נדון הנאשם במסגרת הסדר טיעון, לעונש צו של"צ, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת; ת"פ 4793-03-18 שם נדון הנאשם לעונש דומה, כאשר ראוי לציין כי זו גם הייתה עמדת המאשימה).

ברם, נוכח דבריו הנכוחים של בית המשפט העליון והנחיותיו, בע"פ 5090/18, רע"פ 7475/19 ולאחרונה 1024/21, הקוראים ספציפית לערכאות הדיוניות, לקבוע גישת ענישה מחמירה ומרתיעה, יש ליישם דברים מחייבים אלה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

בכל הנוגע לאישום הראשון - לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, מדובר בהפצת עשרות אלפי תמונות וסרטונים בעלי תכנים מיניים, בהם נראות קורבנות העבירה, בעירום חלקי או מלא, מבצעות אקטים מיניים, כאשר לצד התמונות, פרטי הזיהוי שלהן. יצוין, כי מדובר ב-187 קורבנות עבירה, שלוש מהן קטינות. ההיקף העצום של הפרסום, לרבות מספר קורבנות העבירה, מהווה רף חומרה גבוה ביותר של ביצוע מעשי עבירה, הכוללים פגיעה חמורה בפרטיות של קורבנות העבירה, תוך ביזיון ברבים והטרדתן המינית.

הפרסומים שבוצעו נעשו תוך שימוש באפליקציית הטלגרם, באופן שיטתי, מתוככם, מתוכנן היטב, כאשר הנאשם פועל

ליצירת קבוצות וקייבוצן, תוך קידום הפרסום באמצעים שונים, כמפורט בכתב האישום המתוקן, והסוואת פעילותו על ידי שימוש בלפחות שישה טלפונים סלולריים שונים, הצטיידות במאה כרטיסי סים לא מזהים, חשבונות דואר שונים, יצירת עשרות משתמשים שונים, רכישת תוכנות המאפשרת שליטה בקבוצות הטלגרם ושימוש במטבעות דיגיטליים להסוואת פעילותו.

יובהר, כי לא הייתה בין הנאשם לבין קורבנות העבירה היכרות מוקדמת, הוא לא ביקש ו/או קיבל את הסכמתו לא במפורש ולא מכללא. הוא הפגין אפאתיות מוחלטת לנזק שייגרם לאותן נשים, וראה בהן אובייקט מיני לצרכיו. מעשיו של הנאשם גרמו להן נזק עצום, ודומה כי מילים לא תצלחנה לתאר את הנזק הזה. הן נחשפו במעורבותן ב'כיכר' הוירטואלית ברשתות החברתיות הומות אדם, לקהל משתמשים של למעלה ממאה אלף אדם. הן בוזו, הושפלו והוחפצו לכל משתמש. פרטיותן האישיים פורסמו ברשתות החברתיות. כבודן כנשים וכאדם נרמס עד דק.

אחת הקורבנות דיווחה על קושי תפקודי משמעותי, עד כדי כך שנאלצה לעבור ניתוח פלסטי לשינוי תווי פניה, על מנת שלא יזהו אותה ברחוב. הצהרתה מצטרפת לאסופת התצהירים המונחים בפני בית המשפט של קורבנות העבירה, המתארים נזק מסיבי ממשי, לאותן נפגעות עבירה. ברי, כי לא ניתן לאמוד את תחושות הבושה, העלבון והביזוי הרב שנלוו לפרסום הנרחב, ולכן, לא יפלא הדבר, כי רבות מהמתלוננות טענו לקשיים נפשיים, בידוד חברתי, קושי להשתלב במסגרות, איבוד האמון בזולת ועוד. יפים לכאן דברי כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"למרות שמעשה המערער אל מול קורבנותיו נעשה במרחב הוירטואלי הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד נוכח קלות השכפול וההפצה".

היבטי החומרה שבעבירה פורטו בפסיקת בית המשפט העליון ובפסיקת בתי המשפט המחוזיים (ראו: ע"פ 5090/18 וע"פ 8863/15; ע"פ (מחוזי ת"א) 8878-08-16 מדינת ישראל נ' פלוני (11/01/2017) וע"פ 1728/17 פלוני נ' מדינת ישראל (2017); וכן ענ"פ (ת"א) 70841-03-19 מדינת ישראל נ' מ' ו- נ' (01/07/2019)).

התייחסות לטענות ההגנה במישור נסיבות ביצוע העבירה:

הסניגור טען לקיומו של 'אשם תורם' מצד המתלוננות, המלווה את נסיבות ביצוע העבירות, אשר בכוחו להשפיע הן על קביעת מתחם העונש ההולם, ואף על קביעת העונש בתוך המתחם.

נטען על ידי הסניגור, כי גם למתלוננות חלק ותרומה בעוול שנגרם להן. הן אלה שהעבירו את התמונה/סרטון למאן דהוא, ומשם תכנים אלה 'התגלגלו' להם במרחבי הרשתות זמן רב, עד אשר הגיעו לידיו של הנאשם, אשר היה "יד 5000" באותם תכנים, כלשונו של הסניגור. עוד גרס הסניגור לאכיפה ברחבת שעה שהמדינה לא העמידה לדין את החוליות הראשונות בהפצת הסרטונים, ובחרה למצות את הדין עם הנאשם. בנסיבות אלה, מבקש הסניגור המלומד לרתום את דוקטורינת ההגנה מן הצדק להקלה בעונשו של הנאשם.

לעמדתו, בהינתן נסיבות העניין, לא חוסה הנאשם תחת קורתה של דוקטורינת הגנה מן הצדק. ההגנה מן הצדק, הינה

צינה ומגן מפני התנהגות מקוממת צדק, מצד רשויות התביעה והאכיפה, שעה שאלה פועלות כלפי הנאשם, באופן מקפח, מפלה, העומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגיונות, תוך פגיעה בזכותו של הנאשם להליך ראוי והוגן. ידה הארוכה והרחבה של ההגנה מן הצדק מושטת לנזקק לה, החל מהליכי המעצר במסגרת 'עיון חוזר' (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל** (2012), שם בפסקה 26); עבור בפתיחת ההליך כטענה מקדמית שבכוחה להביא לביטולו של כתב אישום (סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"מ) התשמ"ב (1982) וכלה בסיומו של ההליך, בשלב גזירת הדין, שאז כוחה במותניה כדי להביא להקלה בעונש (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ** (2005)).

בנדוננו, הנאשם בחר לחזור בו מכפירתו ולהודות בעובדות כתב אישום מתוקן. קודם להודאה ניתנה לו ההזדמנות לנהל את משפט כשעמדה לזכותו כל העת חזקת חפות. משבחר להודות בעובדות כתב האישום המתוקן, עומדת המסגרת העובדתית הנקובה בכתב האישום המתוקן בפני בית המשפט והיא מדברת קטגורית לחובת הנאשם. הנאשם לא הציג בפני בית המשפט שמץ ראיה להתנהגות שלטונית מפלה או מקפחת זכויות מצד המדינה. מה שמונח בפני בית המשפט, היא מסכת עובדתית, בה הודה הנאשם, המעידה על מעשים מקפחים, עוכרי צדק, מצד הנאשם כלפי המתלוננות. לפי הודאת הנאשם עצמו, הוא החל משנת 2019, ועד למועד מעצרו ביוני 2020, לנהל רשת של קבוצות טלגרם, בהן הפיץ עשרות אלפי סרטונים בעלי תכנים מיניים, תוך שימוש בפרטי הזיהוי של צעירות שונות, הנשקפות בסרטונים הללו, וזאת על מנת להדגיש את האותנטיות של החומר הפורנוגרפיים אותו הפיץ. מדובר כאמור, בחומר הנוגע ל-187 צעירות, לקהל משתמשים המונה למעלה מ-100 אלף משתמשים. וכאילו לא די בכך, הוא גם הקים והפעיל ערוץ טלגרם, בו נהג לפרסם, כנגד תשלום תמורה, פרסומים בדבר מתן שירותי זנות. בנוסף, בין החודשים אוגוסט 2019 לפברואר 2020, העתיק פרטי כרטיס אשראי, אליהם נחשף במסגרת עבודתו בעיריית חיפה. גם את המידע הזה אגר מטעמים השמורים עימו, אם כי אין טענה מצד המדינה לשימוש בו. בהעדר ראיה להתנהגות מקוממת מקפחת זכויות מצד המדינה לא מצאתי ממש בטענות הנאשם המבקש לאחוז בהגנה מן הצדק.

אשר לטענת 'אשם תורם' מצד קורבנות העבירה. העובדה שקורבנות העבירה הצטלמו כפי שהצטלמו, אין בו כדי לגרוע ולו כזית, מחומרת מעשיו של הנאשם. קורבנות העבירה אינן אשמות בעוול הנורא שנגרם להן על ידי הנאשם. הן הקורבנות ולא המקורבנות. הן הניזוקות ולא המזיקות. הן לא התירו לנאשם לפרסם את תמונתן במרחבי הרשת ליותר ממאה אלף משתמשים ולהלבין את פניהן ברבים. האחריות לכך מונחת על כתפיו של הנאשם וכל מי שנתן לכך יד (ראה בהמשך). מה גם, שאין בדין הפלילי, הגנה של 'אשם תורם', מצד קורבנות העבירה (ע"פ 478/72 **מאיר פנקס נגד מדינת ישראל** (1973)). לפיכך, הטענה נדחת.

בכל הנוגע ל"התגלגלות" החומרים ברשתות החברתיות, המדינה אף היא אישרה כי הסרטונים/התמונות הגיעו לנאשם לאחר שהתגלגלו ברשת. ברם, אף עובדה זו אין בה כדי לגרוע מאחריותו של הנאשם לביצוע מעשי העבירה בהן הורשע על פי הודאתו. שכן, מעשה העבירה בו הורשע הנאשם מתמצה בפרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות. לפיכך, אף טענה זו נדחת.

אשר לטענת הסניגור בדבר אכיפה בדרגות ואי העמדה לדין של יתר 'חוליית ההפצה', לא הונחה בפני תשתית ראיתית הנדרשת על ידי הנאשם הנושא בנטל להראות ראשית אפליה, כדי לפסוק בעניין. כאמור הנאשם בחר להודות בכתב האישום. ניתנה לו האפשרות לנהל את ההליך ולהביא בפני בית המשפט כל ראיה לכך, אם באמת קיימת כזו. יצוין, כי המדינה אישרה כי המשטרה חקרה ובדקה, והעמידה לדין את כל מי שניתן וצריך היה להעמיד לדין מתוך חוליית ההפצה. אין בפני בית המשפט ראיה לסתור זאת. חזקה על הסניגור המלומד, כי בחן את חומר החקירה ואת מכלול

הנתונים הדרושים, טרם ההודאה בעובדות כתב האישום המתוקן, ללא הסכמה לעונש, כשעמדת המאשימה הייתה והינה למאסר ממושך. וחזקה עליו שאם היתה ראייה לסתור את עמדת המדינה היה מציג אותה בפני בית המשפט. לכן גם דין טענה זו להידחות.

בנוסף, בין יתר נסיבות ביצוע העבירה יש לתת את הדעת לעובדות האישומים השני והשלישי. באישום השני פרסם הנאשם שרותי זנות. ובאישום השלישי, בהיותו עובד עירייה המקבל פניות של הציבור, העתיק את פרטי כרטיסי החיוב מציבור הפונים. מעשה זה מצטרף לקשת הרחבה של המעשים פוגעי הפרטיות שביצע הנאשם. שני המעשים הללו לוו בתכנון ומחשבה תחילה ומעידים על הזדון של הנאשם.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים החברתיים, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות הנחיות בית המשפט העליון בכל הנוגע לענישה, ובדגש רב לנסיבות החמורות של מעשיו של הנאשם, נקבע בזאת מתחם עונש הולם כדלקמן:

בכל הנוגע לאישום הראשון ולריבוי המעשים המתפרשים על פני 187 מעשי הטרדה מינית ופגיעה בזדון בפרטיות, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לשש שנות מאסר, וכן עונשים נלווים ופיצוי למתלוננות.

בכל הנוגע לאישום השני, שהינו פרסום שירותי זנות, מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל-6 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

בכל הנוגע לאישום השלישי, הנוגע להעתקת פרטי כרטיסי חיוב, מרמה והפרת אמונים, מתחם העונש ההולם הנע בין מע"ת ל-6 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים.

חריגה ממתחם העונש ההולם (סעיף 40ד לחוק העונשין):

לפי הוראות סעיף 40ד לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקום. אולם, בעבירות חמורות אין מקום לחרוג מהעונש ההולם אלא בנסיבות חריגות יוצאות דופן (סעיף 40ד (ב) לחוק העונשין). בנדוננו, אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, ממילא לא מתקיימות נסיבות חריגות יוצאות דופן.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם בן 29, עלה ארצה מאוקראינה עם אמו, סבו וסבתו. הוא נשוי משנת 2018, אב לילדה בת שנה, נעדר עבר פלילי. עד למועד מעצרו, התגורר עם משפחתו בקרית חיים, ועבד כמוקדן טלפוני במוקד של עיריית חיפה.

הנאשם כפר תחילה בעובדות כתב האישום, אך בשלב מוקדם מאוד, טרם שנשמעו הראיות, חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני, ובכך חסך זמן שיפוטי רב. עוד יצוין בהקשר זה, כי בשלב הטיעון לעונש, לאחר תחילת עדותן של מקצת מן המתלוננות, בחר הנאשם להפסיק את עדותו, כך שתצהיריה יוגשו ללא חקירה עליהן.

נלקחה בחשבון גם העובדה שהנאשם שוהה בתנאי מעצר מיום 15/6/20.

נסיבות נוספות לצורך קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40 יב לחוק העונשין):

הפצת תמונות אינטימיות ללא הסכמה הפכה בשנים האחרונות להיות תופעה פוגענית וחמורה, אשר מדינות רבות בעולם מנסות להיאבק בה באמצעות שינויים חקיקתיים ומערכת המשפט. מדובר בתופעה מכוערת, המכונה בלע"ז "REVENGE PORNOGRAPHY", כאשר לעיתים התמונות האינטימיות מתקבלות כחלק ממערכת יחסים זוגית בין שני אנשים המסתיימת באופן חד צדדי, אך לא רק.

אנו חיים בעידן טכנולוגי מתקדם אשר הולך ומתפתח במהרה ואילו החוק לעיתים קרובות מזדחל מאחור ולוקח זמן עד שנעשים שינויים חקיקתיים והתאמות לעידן בו אנו חיים. יחד עם זאת, בכל הנוגע להפצת תמונות אינטימיות ללא הסכמת המצולם, אנו עדים לשינויים חקיקתיים רבים שנעשים בשנים האחרונות במדינות שונות בארץ ובעולם, בארצות כמו איטליה, גרמניה, אנגליה, קנדה, רוב מדינות ארצות הברית, אוסטרליה ועוד. ואף החלה להתבצע אכיפה וקרימינליזציה של מעשים אלו המסתיימת בפסקי דין הכוללים מאסרים בפועל (ראו למשל: South Australia Summary Offences (filming Offences) Amendment Act, No 5 OF 2013; South Australia Summary Offences (filming And Sexting Offences) Amendment Act, No 39 OF 2016; Crimes Act 1900- Sect 91q Distribute intimate image without consent, New South Wales Consolidated Acts; Protecting Canadians from online Crime Act (S.C. 2014 c.31); People vs. Kevin Christopher Bollaert; United States of America vs. Hunter Moore and Charles Evens; Criminal Justice and Courts Act 2015, (Section 33).

היום כאשר תמונתו של אדם מופצת ברשתות החברתיות אין דרך להשיב את שנעשה והתמונה תישאר לעד חלק ממאגר הנתונים העצום הפזור במרחבי אוקיינוס המידע האינטרנטי. לאותו אדם אין יותר שליטה על תמונתו ועל מה שיעשה בה. התפוצה העצומה של האנשים אשר עשויים להיות חשופים לתמונה המופצת היא רחבה ופתוחה למעשה לכל אוכלוסיית העולם. פוטנציאל הנזק בהפצת תמונות אינטימיות של אדם, ללא רשות, הוא בלתי נתפס כמעט. אותו אדם המפיץ ומפרסם תמונה אינטימית של אחר, שבכוחה לביישו ולבזותו ברבים, מטביע אות קלון על מצחו של המצולם, קלון אשר עלול לרדוף את המצולם למשך כל חייו והשלכותיו מי ישרנו.

הנזק שנגרם לקורבנות עבירות אלו הוא מקיף ומתפשט הוא אינו סטטי. הנזק משנה באופן דרסטי את חוויות היומיום של הקורבנות, את מערכות היחסים הנוכחיות ואולי אף העתידיות שלהם. עוד מתבטא הנזק בפן המקצועי והתעסוקתי, כאשר פעמים רבות אותם קורבנות מאבדים את מקומות העבודה שלהם או מתקשים למצוא מקומות עבודה חדשים, שכן זהותם הדיגיטלית מוכתמת ומעסיקים פוטנציאליים נמנעים מהעסקתם. פעמים רבות הדבר מוביל לשינוי שם וזהות על מנת להתמודד עם הקשיים שנוצרו עבור אותם הקורבנות, כפי שאירע כאן לאחת הקורבנות.

הפגיעה מתבטאת גם בפן הפסיכולוגי והנפשי, תחושות המבוכה והבושה של הקורבנות, ועל כך שהן כביכול "אפשרו" להתעללות בהן להתרחש, וזאת עקב כך שהתמונה המקורית צולמה בהסכמה. לעיתים קורבנות העבירות אינן מדווחות למשטרה כחלק מתחושת הבושה האוחזת בהן. עוד מצאו מחקרים כי הנזקים עלולים להישאר במשך שנים רבות, רבים מדווחים על לחץ נפשי מהמשך הפצת התמונות, וחוסר יכולת לשלוט בהפצה, לאן יופצו בהמשך והיכן עוד יוצצו בעתיד, חרדה מפני היקף החשיפה של התמונות, ולעיתים גם פחד וחשש להתרועעות חברתית, שמא מישהו חזה בתמונותיהם,

וכל זאת עקב הקושי להסרת התמונות באופן מוחלט מהאינטרנט (בהקשר לנזקים שנגרמים לקורבנות העבירה ראה
LAW COMMISSION, CONSULTATION PAPER NO 253 "INTIMATE IMAGE ABUSE, 26.2.2021
Clare McGlynn, Erica Rackley and Kelly Johnson and) מטעם אוניברסיטת דורהאם ואוניברסיטת קנת
others, "Shattering Lives and Myths: A report on Image-Based Sexual Abuse" (July 2019), Old
(Problems, New Media: Revenge Porn and the law - RightsUp, Episode 1, University Of Oxford).

הקורבנות עומדות חסרות אונים מול התפשטות הפצת התמונות כאשר פעמים רבות התמונות ממשיכות להופיע בעת
שמחפשים את שמם באינטרנט. למרבה הצער דווחו גם מקרים בהם קורבנות לעבירות אלו שלחו יד בנפשם עקב אותם
NON CONSENSUAL PORN AND THE RESPONSIBILITIES OF ONLINE INTERMEDIARIES, ראה
Nicolas Suzor, Bryony Seignior and Jennifer Singleton, (2016) 40(3) Melbourne University Law
(Review) (advance).

כפי שבית המשפט העליון הבהיר, כדי להילחם בתופעה יש צורך במעשה, בנקיטת יד עונשית שלא תותיר מקום לספק -
הפוגע בזולת ביד קלה על המקלדת סופו שהחוק ישיג אותו ויבוא איתו חשבון. עמד על כך בית המשפט המחוזי בע"פ
(ת"א) 7997-12-16 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (6.3.2017):

**"...בעידן הנוכחי ביצוע של מעשים כדוגמת אלה שביצע המערער הוא קל, זמן ונגיש
לכל אחד. הקשה אחת על המקלדת יוצרת תוכנה, הקשה נוספת גם יוצרת שיתוף.
דווקא משום הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע העבירות, מן הראוי שביהמ"ש יאמר את
דברו בקול ברור וצלול ויתרום את חלקו לצמצום הנגע ובמניעת קהלים נוספים
שיחשפו לחומר תועבה כזה... הצורך בהרתעה במקרה זה הוא שיקול משמעותי,
ענייני ומתבקש...".**

העונש המתאים (סעיף 40ד(2) לחוק העונשין):

למעשיו של הנאשם, אין אח ורע בתולדות הפסיקה עד כה. מדובר כאמור, בהפצת עשרות אלפי תמונות וסרטונים
מיניים, של 187 צעירות בעירום או בעת ביצוע אקט מיני, ללא הסכמתן. הפרסום המיני הגיע לקהל רב, המונה למעלה
מ-100 אלף משתמשים בטלגרם. מדובר, ללא ספק ברף חומרה גבוה ביותר.

מעשי הנאשם, היו מתוכננים בקפידה, שיטתיים, תוך שהנאשם יצר קבוצות ופעל במסגרתן לקידום הפרסומים,
ולהסוואת פעילותו ברשת, תוך שהוא משתמש במספר טלפונים חכמים, בכרטיסי סים שלא ניתן לאתרם, במטבע דיגיטלי
שלא ניתן לאתרם, ועוד כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

קורבנות העבירה הן 187 נשים צעירות, ישראליות, בטווח גילאים נרחב, כאשר מהתצהירים שבפניי, ומאלה שהחלו
להעיד כאן, עולה כי מדובר בעיקר בנשים צעירות, בתחילת דרכן בחיים. בין הקורבנות 3 קטינות.

הנאשם לא הכיר את קורבנות העבירה, הוא גילה ידידות ואפאטיות מוחלטת אליהן, כשהוא מפרסם אותן במערומויהן,
פולש ביד גסה, לקודש קודשי הפרטיות שלהן, תוך ידידות מוחלטת לנזק שהדבר יסב להן, כשכל מעייניו מופנים לרווח
הפרסומי שהוא מפיק.

עוד יש לקחת בחשבון, בקביעת העונש, בתוך המתחם, את היקף הנזק שנגרם למתלוננות, ובעניין זה אני מפנה לנספח א' לכתב האישום המתוקן, לתצהירים שבפניי, לנזקים הנפשיים שנגרמו למתלוננות.

עוד לקחתי בחשבון ונתתי דגש מיוחד לדבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 4593/20 פלוני נ' מדינת ישראל, ולעובדה כי מדובר בתופעה נפוצה, קלת ביצוע, בעלת פוטנציאל נזק הרסני ממשי, שקיים קושי ממשי להילחם בה, כאשר בנסיבות אלה, יש להפגין גישה מחמירה, המעדיפה שיקולי גמול והרתעה, על מנת להרתיע את הנאשם, ואת הרבים, מפני חזרה על עבירות אלה, כאשר המבצע מנצל את הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות אלה, כשהוא פועל במחשכים, אי שם, מאחורי מסך ומקלדת, בכל שעה משעות היום, ללא כל מורא, ובלחיצת כפתור, יכול להרוס את חייהן של קורבנות שונים, שנקרות בדרכו.

מכלול נסיבות אלו, מכתוב עונש הולם ומרתיע, הכולל עונש מאסר ברף העליון, בשל ריבוי המעשים ואופיים, וכן מטעמי הרתעה, לצד עונשים צופים פני עתיד ופיצוי למתלוננות.

בכל הנוגע לאישומים השני והשלישי, ימוקם העונש ברף התחתון נוכח הנסיבות הקלות יחסית של ביצוע העבירות, והעדר נזק לקורבנות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

לאישום הראשון -

אני גוזר על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו - 15/6/20.

10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיף 3 (א) (5א) יחד עם סעיף 5 (א) סיפא לחוק למניעת הטרדה מינית התשנ"ח 1998 ו/או פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 בנסיבות סעיף 2 (4) לחוק להגנת הפרטיות התשמ"א 1981.

3,000 ₪ פיצוי לכל אחת מ- 187 המתלוננות.

לאישום השני -

2 חודשי מאסר בפועל.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 205 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לאישום השלישי -

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ו/או לפי סעיף 5 לחוק להגנת הפרטיות, התשמ"ה - 1981 בנסיבות סעיף 2 (5) לאותו חוק.

עונשי המאסר ירוצו במצטבר זה לזה, כך שסך הכל ירצה הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 15/6/20.

בהסכמת הצדדים מוארך בזה הצו לחסימת מס' הטלפון שניתן בתיק צ"א 53039-11-20 ביום 23.11.20 לתקופה נוספת של 5 שנים מיום גזר דין זה וזאת בהתאם להוראות סעיף 3 (ב) לחוק חסימת מספר טלפון לשם מניעת ביצוע עבירות התע"ח 2018.

עוד ניתן בזה צו חילוט והשמדה לכל כרטיסי הסיים, המידע והטלפונים, שנתפסו מידי הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן לפרסם את גזר הדין בכפוף לצנזור כל פרט מזהה של המתלוננות והנאשם.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"א, 25 אפריל 2021, במעמד הצדדים.